

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Assertiones Philosophicæ Fusius Deductæ Philosophiæ
Peripateticæ communioris Epitomen exhibentes**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1681

cxxxvii [i.e. v]. Determinat eam ad individuum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71607](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71607)

creatura determinari dedecet, cum non determinetur ex necessitate aut indigentia, sed quia liberrimè vult sic determinari. Nequè hìc valet argumentatio: omnis creatura procedit à Deo, determinatio ut determinatio est creatura: ergo procedit à Deo; quia committitur fallacia figuræ dictionis, qualificando aliquid in minore, quod qualificatum non erat in majore, uti etiam fit in hoc syllogismo: *quidquid emisti comedisti, carnes crudas emisti, ergo: de cætero utiquè res, quæ est formalis determinatio, est creatura, & procedit à Deo simul & creaturâ.*

V. Determinatur vice versâ creatura, tam libera, quàm necessaria à Deo ad individuum actus, sive Deus ratio est, cur procedat hoc individuum præ alio omninò simili ejusdem speciei; causa enim secunda, cum omnia individua ejusdem speciei possibile non discernat, ad hoc præ illo producendum se nequit determinare, & consequenter ad hoc libera non est, etsi libera sit ad ponendum hoc individuum præ oppositæ speciei individuo. Neq; etiâ ad hoc determinatur à natura constituyente certam seriem individuorum ordine producendorum; hoc enim absq; fundamento

mento asseritur. Neq; à tempore, loco aliisq; circumstantiis, utpote quæ indifferentes sunt, ad quæcunq; ejusdem speciei individua; ergo à Deo. Non determinat autè ille voluntatem ad individuum, postquam illa determinaverit se ad speciem actus, cum determinatio Dei ad speciè facta à creatura, & determinatio creaturæ ad individuum facta à Deo sit eadem entitas; sed determinat illam antecederè per tale decretum: *volo hic & nunc cõcurrere cum Petro, vel ad actum amoris A tantum, vel ad actum odii A tantum, vel ad utriusq; omissionem A tantum*, per quale decretum redduntur voluntati omnia alia individua impossibilia.

VI. Concurfus Dei in actu secundo est indistinctus ab operatione causæ secundæ, sive Deus & creatura per eandem omninò actionem influunt in effectum. Dato enim, Deum creaturis immittere præmotionè physicam, insuper debet in actu secundo simultaneè concurrere ad effectum; aliàs immediatè non influet in illum; neq; tamen hic concurfus Dei distinctus ab ista prævia præmotione est simultaneus distinctus concurfus à concursu creaturæ; aliàs concurfus creaturæ, per quem ipsa sola influet in effectum, non de-
pen-